

Det, der bestaar.

ET RENT HJERTE OG EN STADIG AAND.

Gud! skab mig et rent Hjer-te og forny en stadig Aand in-den i mig (Ps. 51, 12).

Det er Kong David, der be-der saaledes. „En Psalm af Da-vid, der Profeten David var kommen til ham, efter at han var gaaet ind til Bathseba.”

Vi lægger først Mærke til, at han beder: Skab mig et rent Hjer-te! David har været af absolut samme Mening, som hans Søn Salomon senere udtaler, at Livet udgaar fra Hjer-tet.

Er Hjertet ondt og fordærvet, saa bliver Livet derefter. Den vederstyggelige Synd, David har gjort sig skyldig i, har han be-gaaet fordi hans Hjer-te var fordærvet. Det erkender han.

Forud har han sagt: „Se, jeg er født i Skyld, og min Moder har undfanget mig i Synd.” Han ser, hvor dybt Syndens Rod lig-ger i ham.

Og da han nu har taget i-mod den Straf, Gud gennem Pro-feten Natan har udtalt over ham, og han ønsker at føre et nyt Liv, saa beder han først Gud: „Skab mig et rent Hjer-te!” Det ligger over hans egne Kræfter at gøre det. Ikke engang en fast kongelig Beslutning forslaar. Gud maa hjælpe; han maa give ham et rent Hjer-te. Saa bliver Livet nyt.

Sammenlign med denne Da-vids Bøn, hvad Jesus siger i Bjergprædikenen: „Salige ere de rene af Hjertet; thi de skul-le se Gud” (Mt. 5, 8), og hvad Paulus siger: „Og han gjorde in-gen Forskel mellem os og dem, idet han ved Troen rensede de-res Hjerter” (Ap. Gr. 15, 9). Det er et rent Hjer-te, der lægges Vægt paa alle disse (og andre) Steder.

„Og forny en stadig Aand in-den i mig,” beder David videre. Nu er hans Aand saaledes stemt, at han ønsker at leve et nyt, rent Liv, men — hans Aand har jo før været stemt for, hvad der var rent og Gud velbehageligt. Kan det saa ikke gaa ham over igen, hvad han nu angrer!

Derfor beder han ikke alene om et rent Hjer-te men ogsaa om en stadig Aand. Aah, saa gerne vil han nu blive stadig paa Herrens de rene Veje.

Vi taler i saa forskellige Ud-tryk om et Menneskes rette For-hold til Herren — om Vækkel-se, om Omvendelse, om Genfødelse, om Tro, Retfærdiggørelse, Helliggørelse og gode Gerninger, og det kan altsammen være i sin Orden; men hvor rammer David dog Sagen i Centrummet, idet han beder: „Gud! skab mig et rent Hjer-te og forny en stadig Aand in-den i mig.”

Er saadan Bøn oprigtig, saa oprejses den groveste Synder, som beder den, af sit Fald, og saa følger der et nyt, rent og stadigt Liv efter, saa bliver der baade Omvendelse, Retfærdiggørelse, Genfødelse, Helliggørelse og gode Gerninger.

Og paa den anden Side: Der er intet Menneske, som af Natu-ren er saa skikkelig, uden det behøver at bede denne Bøn. Det rene Hjer-te og den stadige Aand ejer intet Menneske som Natur-gave.

Tænk blot over det: Hvor skøn-ne Perler at eje — et „rent Hjer-te” og „en stadig Aand!” Og hvem som helst kan faa dem ved at bede Gud om dem!

DET STRAALENDE HAAB.

Af H. P. Hansen.

Det er næppe for meget at sige, at der aldrig før har været saa stor Interesse for Spørgs-maalet om Herrens Genkomst

som nu. Ikke blot inden for Menigheden, men ogsaa i andre Kredse er der en instinktiv Fø-lelse af, at vi nærmer os en Be-givenhed, der vil have vidtrek-

kende Følger for Verdensløbet. Der synes at være en stiltiende Indrømmelse af, at Tiden, hvori vi lever, nødvendigvis er afgø-rende Krise.

Alle Vegne møder vi Kends-gerninger, der bærer Vidne om Civilisationens Fallit. Efter to Tusinde Aars Forløb er det høj-este Kulturen har drevet det til, at tilvirke det mest fuldkomne Maskineri til Menneskeheden's Ødelæggelse. Efter alle de Frem-skridt, Menneskeheden skal have gjort, maa det være et ydmygen-de Syn for den at se en Verden, der nylig var een eneste Slag-mark og endnu bærer Sporerne af Krigen Rædsler.

Og det er øjensynligt for alle dem, der ser under Overfla-den, at Fremtiden i sit Skød bæ-rer Spørgsmaal — en Arv fra Fortiden — der er uendeligt mere vanskelige at besvare end de militære og mellemfolkelige, der for Øjeblikket staar paa Dagsordenen.

Hertil kommer Statskirke-Kris-tendommens Magtesløshed. Da de krigsførende Lande for fire, fem Aar siden var rede til at styrte sig over hinanden, viste Statskirken sig ude af Stand til at hindre den Galskab; den har ligeledes heller ikke formaaet at udøve mindste Indflydelse paa Krigens Gang og Maa i de krigs-førende Lande. Og der er nu unævnelig Sorg i tallose Hjem og Hjerter. Mulig der aldrig før i den menneskelige Slægts Histo-rie har været en saadan Synd-flod af bitter Sorg og uheldig-lig Nød, som nu overskyller Verden. Man kan se til, hvad Side man vil, og Synet er langt fra oplivende, ej heller lovende.

Men i Guds Førelse med Men-neskene har den mørkeste Frem-tid gaet forud for en ny Dags Morgengry, og denne Kends-gerning har som aldrig før været en Kilde til Følgrosten for alle dem, der tror paa ham. Som Israelitterne havde Lys i deres Boliger den Dag, da Mørket ru-gede over hele Ægyptens Land, saa har Gud i sine Børns Hjer-ter tændt et straalende Haab.

Der er ingen som helst Uvis-hed i Svaret paa det Spørgs-maal: „kommer Kristus igen?” i deres Hjerter, som lever i Sam-fund med ham. Thi det er en Frugt af det Værk, han har ud-ført i dem. Han har givet dem en herlig Vished, der løfter dem op over al Uvishedens Taage. Denne Vished jager ikke blot al Frygt for Fremtiden paa Flugt, men fylder dem med usigelig Fryd, netop naar de skuer ind i Fremtiden. De har gjort en indre Erfaring, der baade be-kræfter og bekræftes af Guds Ord. Og de ved, at han kom-mer.

Der er Mennesker, som har ment, at voksende Civilisation og stigende Oplysning vilde hid-føre en Verdensfred. Men alle Forhaabninger i saa Henseende er kuldkaftet, og dog er det der er sket, kun hvad der er forud-sagt om den Regering, fra hvil-ken Kristus er lukket ude. Alle, hvis Øjne ikke er slaaet med Blindhed, vil indse, at der bli-ver ingen Verdensfred, før Her-ren kommer og opretter den, før denne Verdens Kongeriger bliver „vor Guds og Kristi Kongerige”. Saa længe Kongen er borte, kan dette Rige ikke oprettes ved menneskelig Magt.

Det er for Resten mærkeligt, at medens den moderne Teologi længe har raabt: „Tilbage til Kristus”, saa lyder det i vort Ny Testament: „Frem til Kri-stus”. Det ny Testaments For-fattere havde deres Ansigt vendt mod Morgengry. De ventede de-res Herre og Mester, som skulde komme igen, naar han havde heredit Bolig for dem i Himlen. Det synes, som om man i vore Dage mere har styret efter Teo-logernes Vagtblus end efter Haabets Stjernepol.

Men det afgørende i denne Sag er dog, hvad Guds Ord si-ger. Hvad siger Kristus selv om sit Komme. Det er værd at læg-ge Mærke til, at hans Undervis-ning bevæger sig mellem disse

to Punkter: „Jeg er kommen,” og „jeg kommer igen”.

Angaaende hans Genkomst læ-rer han, at den vil have en dob-belt Betydning — en for Ver-den og en for hans eget Folk. I Lignelsen gaar baade de, der er rede og de, der ikke er rede ud, for at møde ham; men men-dens hans Komme betyder Ind-gang til hans Glæde for alle dem, der er beredt, betyder den for de uberedte en lukket Dør.

Han lærer ogsaa, at hans Kom-me vil finde Sted samtidig over hele Verden. Det vil eet Sted være Midnat, naar han kommer: To skal være sammen i een Seng — den ene skal antages, den anden lades tilbage. Paa et andet Sted, hvor det da er Middag, skal to arbejde sammen i Marken, den ene antages, den anden lades tilbage.

Hvad Kristus lærer, gaar gen-nem alle Ny Testaments Bøger. I de 27 af disse er der kun fire hvori der ikke findes direkte Hentydning til Herrens Komme. Men hvor lidet Vægt lægges dog ikke Menigheden paa denne Sag? Alt, hvad Jesus lærte om sit Komme, er bekræftet og ud-dybet af hans første Efterfølge-re. Hvor var disse ikke grebne af dette Haab? Jeg skal ikke fremdrage alle de Skriftsteder, der kunde henvises til i denne Sammenhæng, kun et Par enkel-te. Paulus taler i sine Breve at-ter og atter om Herrens andet Komme. I det Brev, han ved Af-slutningen af sit Liv skriver til Timoteus, hedder det: „I øv-rigt henligger Retfærdighedens Krone til mig, hvilken Herren, den retfærdige Dømmer, skal give mig paa hin Dag, og ikke alene mig, men ogsaa alle dem, som har elsket hans Aabenbarelse.”

Og til Titus beskriver han den Kristnes ideale Stilling til Haab og Herrens Komme som „for-ventende det salige Haab og den store Guds og vor Frelseres Je-su Kristi Herligheds Aabenbarelse.”

Hebræerbrevets Forfatter for-kynder, at „Kristus anden Gang skal vise sig for dem, som for-venter ham til Frelse.”

Under Omtalen af sociale Til-stande, der i meget minder om vor Tid, skriver Jacob: Derfor var taalmodige, Brødre, indtil Herrens Genkomst. Peter siger til alle, som gør Kristi Gerning: Naar da Overhynden aabenbares, skal I faa Herligheds uvisne-lige Krans. Og Johannes for-maner: Hver den, som har dette Haab, rens sig selv, ligesom han er ren. Han omtaler Her-ren som den, der er, og som var, og som kommer. Og Aabenbarin-gens sidste Ord er som et Ekko fra Menigheden paa Aandens Raab: Kom, Herre Jesus.

Det er umuligt at tage Guds Ord for sig og læse det uden Fordom; med det ærlige Forsæt at kende Sandheden og bøj sig for den, uden at komme til det Resultat, at der er en stor For-ventning, der grunder sig paa en guddommelig givet Vished. Hvad der end maa staa uklart i det guddommelige Program for Verdens Styrelse, saa meget er vist, at Herren kommer igen.

De hellige Skrifter taler ikke om nogen Dom, der skal gaa forud for Herrens Komme. De taler om hans Komme som pludseligt og hemmeligt, hans Menig-heds Bortrykkelse og Forening med ham. Og Verden vil vel ikke skænke denne Sag større Op-mærksomhed. Vi ser, at verdslige Historiekrivere omtaler Herrens Liv og Død paa nogle faa Linier. Men naar dette er Udtryk for det Indtryk, hans første Komme da gjorde paa Verden, er det ikke at formode, at hans andet Komme vil volde større Bevægelse. Her og der vil man savne nogen — navnlig blandt de lavere Klasser — af disse saa-kaldte Fanatikere. Men Forun-dringen herover vil snart lægge sig. Verden vil danse videre, sanseløs og ligeglåd, indtil Sla-gene falder paa saadan Maade, at det vækker Opmærksomhed; thi Herrens Komme og Menig-hedens Bortrykkelse vil danne

Indledningen til en hel ny Ræk-ke Begivenheder. En ny Æra vil blive indvarslet — til usig-elig Fryd for den himmelske Menighed og til unævnelig Trængsel for den Verden, der bliver ladet tilbage.

Men naar dette er saa, er Spørgsmaalet til enhver, om han er rede til at møde Herren. Han har selv under de forskellige Billeder, hvori han beskriver sit Komme, tilstrækkelig klart frem-hævet, hvad det vil sige at være rede til at møde ham. Han taler om sit Komme som Brudgommen, der henter sin Brud — venten-de trofast Kærlighed, ikke med Ord eller Tunge, men i Gerning og Sandhed. Med Henblik paa sit Komme taler han om sig selv som „vor Herre”, og dette gi-ver ham Grund til at søge Ly-dighed hos sine Tjenere. Han omtaler ogsaa sig selv som Hu-setts Herre, og heraf følger, at hans Tjenere maa udvise Troskab Og sluttelig taler han om sig selv som Menneskens Søn, vi er da hans Brødre, hos hvem han venter at finde Renhed.

Dette er de Egenskaber, der kendetegner Beredtheden i Kær-lighed, Troskab, Lydighed og Renhed.

Hvorledes kommer vi i Besid-delse heraf? Det sker kun ved Samfund med ham selv. I Tiden mellem hans første og andet Komme finder et personligt Kom-me Sted til Menneskenes Hjer-ter: Se, jeg staar for Døren og banker; dersom nogen hører min Røst og aabner Døren, vil jeg gaa ind til ham og holde Nad-vere med ham og han med mig.

Her alene er Hemmeligheden til Kærlighed, Lydighed, Tro-skab og Renhed — en levende Kraft, naar Hjertet er Bolig for den levende Kristus.

Kun dem, for hvem Herren er bleven en levende Frelser, og hvis Hjerter er Bolig for Hel-ligaanden, er rede til at tage mod Herren i hans Genkomst.

LUCK, WIS.

Den spanske Syge har ogsaa fundet Vej herop i Wisconsin Skove og er nu ingen velkommen Gæst. Her har været og er end-nu ikke saa faa syge, men Syg-dommen har da hidtil været i en ganske mild Grad og kun kræ-vet enkelte Dødsfald; men den har voldt megen Forstyrrelse med Hensyn til Kirke og Skole og andre Sammenkomster. Der har været en Del Indskrænkning-er i Aar saavel her som mange andre Steder i denne Julehøjtid; thi selv om Folk har haft Anled-ning til at samles i Guds Hus, er der mange, som har holdt sig borte paa Grund af Sygdommen, og det samme er Tilfældet med Skolerne.

Johannes Hansen, en af Men-ighedens unge Mænd, født 1894, døde Fredagen den 20. Decem-ber af Pneumonia. Han efter-lader sig sin Moder, Mrs. L. G. Hansen samt tre Brødre og tre Søstre.

Mrs. Carl Skrøder døde den 16. December paa Fairview Hos-pital i Minneapolis efter tre U-gers haardt Sygeleje. Margrete Gregersen var hendes Pigenavn, hun var født ved Lemvig, Dan-mark, 1864 og kom til Elk Horn, Iowa, 1888 og blev ægteviet til Carl Skrøder 1894, og 11 Aar senere kom Familien her til Luck, Mrs. Skrøder efterlader sig Æg-temage, en Søn og tre Døtre. Hun blev stedt til Hvile paa West Denmarks Kirkegaard, hvis Menighed hun tilhørte.

Laurense N. Edling, Søn af Mr. og Mrs. Niels Edling, Købmand og „Undertaker” i Byen Luck, døde for en Tid siden af Pneumo-nia i Aberdeen, S. Dakota. Han var født 1894 og efterlader sig Hustru, Forældre samt en Sø-ster og en Broder; han blev lagt til Hvile paa St. Peters Kirke-gaard. Familien tilhørte St. Pe-ters Menighed, før de flyttede til Byen.

Mrs. Sam Clausen døde for en Tid siden paa et Hospital i Min-neapolis; hun kom her til Luck 1897 tillige med sin første Æg-

Dyrt Hvede i Vestlige Canada

En Avling betaler ofte for Landet

Det bedste Hvede i Canada findes de fleste Norddele til Sjælførelse. Store Indvænter findes. De kan lyses paa lette Dealingsskemaer.

Frugtbar Land for fra \$15 til \$30 pr. Acre — Land til det som i mange Aar har givet 30 til 45 Bushels pr. Acre. Sundheds af Tilfælde findes i detlige Canada, hvor en eneste Avling har betalt baade for Landet og Dyrerfolket. Dominion Regjeringen og Proviensens Rantioer, Saskatchewan og Alberta sælger Farmene Billigt og giver enhver mulig Hjælp og Begunstigelse til.

Dyrkning af Korn og Aaeg Lydning. Tilfreds for de lave Priser paa Land i det bedste Canada, vil de høje Priser paa Sæd, Kreaturer, Naar og Svin vedblive. Naar til Indførsel af Kreaturer kan lyses til lave Priser. Gode Transportanlejeligheder, bedste Markeder, frie Skoler, Stier, godt Vædt, lave Skatter (ingen paa Forbringer), for Underretning om Avlingen af Land til Sæd, Kreatur, Illustreret Literatur, nedat Fornødenheder etc. Pris til

WESTERN CANADA Farm Lands at Low Prices "Wheat Belt" America

W. V. BENNETT, Room 200, Bee Bldg. Omaha, Neb.

Salmebøger.

Vor nye Udgave af „Salmebog for Kirke og Hjem” (Den ny Salmebog) er nu for saa vidt færdig, at vi kan paatage os øjeblikkelig Levering af følgende Numre: Nr. 30. Latinske Typer. Versform, med Kollektter og Tekster. Bøjeligt sort Marokko Bind. Guldsnit. Pris \$2.50.

Nr. 30 U. T. Samme Tryk og Udstyrelse som Nr. 30, men uden Kollektter og Tekster. Derfor en betyde-lig tyndere Bog. Pris \$2.25.

Af de billigere Udgaver foreligger nu følgende: Nr. 23. — Presset Shirting (imitation leather). Den fuldstændige Salmebog, med Bønner og Tekster. Vers-form, latinske Typer. En stærk Bog. Pris \$1.25.

Nr. 28. — Fuldstændig Salmebog i Versform, latin-ske Typer, med Bønner og Tekster. Presset Læderbind og Guldsnit. Pris \$2.00.

Paa Nr 23 og Nr. 28 kan der, paa Grund af de pressede Bind, ikke godt trykkes Navn.

DAN. LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.

For Liberty and Right.

THE SONG OF THE U. S. ARMY.

By Carl Neumann.

Ovenstaaende betegner intet mere eller mindre end en aldeles glimrende Oversættelse af den bekendte danske Krigssang „Den Gang jeg drog af Sted” læmpet ef-ter amerikanske Forhold.

Tæt henimod 20,000 Eksemplarer af Sangen er al-lerede solgt, og den vil utvivlsomt blive solgt i Hundred-tusindvis. For alle Danske i Amerika maa den have ganske særegen Interesse.

Pris — med Musik — 10 Cts. per Eks.

Partipris opgives paa Forlangende.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebr.

THE SUNDAY-SCHOOL BOOK FOR 1919.

PRIMARY—Mrs. Christiansens Bible Stories, New Testament \$0.30

INTERMEDIATE—New Testament Bible History, with corresponding Parts from the Catechism .. \$0.30

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.

Dansk luthersk Mission i Amerika

I TIDEN FØR 1884.

Af Prof. P. S. VIG.

Udgivet af Den forenede danske ev. luth. Kirke ved en Komitee.

PRIS \$1.00.

Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.